

Donosti, 1924- Urřila, 8

Aguř, adiskide: Nik banuan aspaldi adiskide zintzo, on, atsegin bat. Idazle gařbi ta apařa zan, gizon gazte, goxo ta leguna; batzuetan polborategitik iřořk atera ezin zuana, ta beste batzuetan Jaizkibel-mendian gora ta bera, Guadalupe ta Justiz inguruan, nekatu gabe ibiltzen zana. Urđanibia ko nagusi zařaren adiskide bikařa zan; pipař-zaletxoia ere bai... Goitik berako sořeko beltza zuan... Xubero politeko izkuntz ezta... Nere benetako adiskide on ura nun ote dabiřen ğbai ote dakizu?

Il dan ala ez dan, ziuř ez dakit. Gaizto-xamařa (ja jesuita okeřa) zala-ta, Euskaleřitik urřutiratu zuten. Gero, Toulouse era joan ote zan ala ez zan, zuzmuřua ibiři zan. Gero beriz, oraindik aruntzago, urřutirago bidaldu zutela. Paris era, gaizto guztiak bizi diran tokira! ğEgia ote da? Ez det uste. Bizi izan balitz, bere adiskidetzaz gogoratuko zan, eta noiz edo noiz neri ere idatziko ziran kařta-punta bat. Onezkero **le bon Dieu** k eraman du bere aldamenara gizarajo ura.

Ni ez nau oraindik eraman, adiskide. Beti bezela, emen nabil nere lengo gauza zařakin gora ta bera. Euskera ta Euskaleřia biotzean eta buruan, eta beti oiek goratu ta txalotzen. Goizetik gauera lanean, eta ala ere pijo ta osasuntsu. Beti gurean, ta auřera. Gu ez gaitu ezeřk epeltzen eta makuřtzen. Auřera, bizi geran ařte.

Ezkondu nitzala, badakizu; oraintxe dira bi urte. Auřtengoa bukatzerako, nere ařtxean izango da mutil koskoř motzen bat, neska txiki zoragariren bat etořtzen ez bazaigu. **Badut andrea, izango dut semea.. etxea ere badut nik... txingar ezura ere bai...** Benetan zoriontsua izateko gauza bat bakařa beař nuke nik: nere adiskideak noiz edo noiz nizaz oroitzes.

Nere etxeok ere zuk utzi bezelaxe daude. Aita, sendo ta langile oraindik, bere 70 urteak arin daramazkiala. Betiko Ondañibi ederean, paper zai eta liburu zaiagoen artean. Ama ere ondo, betiko lanetan kezkarik gabe. Nere emaztetxo eta ni astero joaten gera igandean bazkaltzera, gauerako beñiz gure Donosti ontara etortzeko. Aitak askotan galdetzen dit zuzaz, baña nik ... ezin ezer esan.

Ez naiz gogoratzen nere azkenengo liburutxo kaxkara bidaldu nizun ala ez. Bada ez bada, or dijoakizu beñiz ere. Lenago bidaldu baldin banizun, oraingo au saldu zaiozu. or Sena-ertzean liburu zai saltzen egoten diran oietakoren bati, eta ematen dizun diruarekin pipa ederi bat erosi zazu, Boulevard eta kea darizula ibiltzeko.

Nik, azkenekotz, zure Yolanda irakurri det, bai euskeraz ta bai prantzesez. Irakurri gabekok badira oraindik: **Les mouettes** ori ez ezaguna da neretzat. Zuk ere aitekkin uruti egaz egin zenuan eta.....

Paris'en beraz je?. Poztutzen naiz. **Alakoren batean** Paris aldera joaten bagera, ez gera zu ikusi gabe etoriko. Len ere izan gihan, eta bai ederi ibili ere..... Orain ordea lotuak bizi gera, geroz ta lotugo, ta ez da ain ezez izango.

Ondañibiko zure adiskide apaiz Don Bizente Ketari'ra joan zala bai al dakizu? Ango eretore egin zuten, eta an dago.

¿ Ta alkate zein dagon bai al dakizu ? Sagarzazu, **edozein ariki lantegikoa**. Abeitzale puñukatua zan lenago, ta orain oraingo agintariak egindako alkate. Eguzkia nora, zapiak ara.

Aguñ, adiskide. Ondo ondo bizi, ez lan geiegi egin, eta guzaz oroitu noizian bein. Badakizu nik ez zaitudala aztutzen. Aguñ, **uri argitsuko** biztanle bikaña.

Agustín Mujika

